

دکتر حسن ذوق‌القاری^۱

بررسی شدت و دامنهٔ خشکسالی‌ها در غرب ایران

چکیده

داده‌های بارش سالانهٔ ۲۵ ایستگاه سینوپتیک و کلیماتولوژی از بخش‌های غربی ایران را طی یک دورهٔ آماری ۳۴ ساله از سال ۱۹۶۶ تا سال ۱۹۹۹ انداخت و جهت تحلیل شدت، تداوم و گسترهٔ خشکسالی‌ها در غرب ایران مورد استفاده قرار دادیم. این بررسی که با استفاده از روش شاخص بارش سالانه انجام گرفت، نشان داد که طی دورهٔ آماری مورد نظر، در مجموع ۱۶ مورد خشکسالی و ۱۸ مورد تراسالی و یک سال در حد میانگین رخ داده است. از بین تمام سال‌های خشک، ۱۲ مورد ملایم و ۴ مورد متوسط بوده است. از نظر گسترش نیز سال ۱۹۹۴ با ۸ درصد پوشش، کمترین پوشش خشکسالی و سال ۱۹۹۵ با بیشترین پوشش خشکسالی یعنی ۱۰۰ درصد مشاهده شده است. سال‌های ۱۹۹۷، ۱۹۸۵، ۱۹۹۰، ۱۹۹۹، ۱۹۷۳ و ۱۹۷۰ نیز هر کدام با پوشش‌های سراسری بالای ۹۰ درصد بیشترین گسترش را در منطقه داشته‌اند. همهٔ این سال‌ها خشکسالی‌های مصیبت‌باری را تجربه کرده‌اند.

۱ - عضو هیأت علمی گروه جغرافیای دانشگاه رازی کرمانشاه.

کلیدواژه‌ها: سینوپتیک، کلماتولوژی، دوره‌ی آماری، خشک‌سالی، شدت، تداوم

مقدمه

خشک‌سالی یک رویداد اقلیمی است که ویژگی‌های آن را مدت، استمرار، شدت و وسعت منطقه‌ی تحت پوشش تشکیل می‌دهند. این رویداد اقلیمی که معمولاً بر اساس کاهش بارش سالانه نسبت به میانگین بارش درازمدت محل تعیین می‌شود، ممکن است کوتاه مدت یا درازمدت باشد. همچنین ممکن است اثرات آن ملایم یا بسیار شدید باشد. درجه‌ی آسیب‌ها و خسارت ناشی از خشک‌سالی‌ها نیز بر همین اساس کم و یا بسیار زیاد خواهد بود (کردوانی، ۱۳۸۰).

مطالعه‌ی خشک‌سالی‌ها در ایران اهمیت زیادی دارد زیرا این سرزمین اساساً در کمرنگ خشک و نیمه خشک جهان واقع شده و کم‌باران است به طوری که نوسان بارندگی سالیانه در آن بسیار زیاد است. حتی در نواحی نسبتاً مرطوب سواحل جنوبی دریای خزر نیز توزیع بارش بسیار نامنظم است. در دوره‌ی گرم سال که نیازهای آبی بسیار زیاد است، در اکثر نقاط این سرزمین اساساً بارش مهمی اتفاق نمی‌افتد. ساکنان این سرزمین پدیده‌ی خشک‌سالی و توزیع نامتعادن بارش را به عنوان یک واقعیت طبیعی سرزمین خود پذیرفته‌اند ولی آنچه همیشه موجبات نگرانی و دغدغه‌ی خاطر ساکنان آن را فراهم نموده، عدم اطلاع کافی از دوره‌های برگشت، شدت، استمرار، گستره و دامنه‌ی پیامدهای اقتصادی و اجتماعی این پدیده بوده و هست (ذوق‌الفاری، ۱۳۷۹).

پیشینه‌ی موضوع

پدیده‌ی خشک‌سالی در ایران به لحاظ آثار و پیامدهای اجتماعی، اقتصادی و اکولوژیکی متعددی که دارد، مورد توجه بسیاری از محققان و پژوهشگران واقع شده است. علیجانی (۱۳۷۸) با استفاده از داده‌های 10^3 ساله‌ی تعدادی از ایستگاه‌های کشور، روند تغییرات بارش را مطالعه کرده است. نتایج حاصل نشان می‌دهند که روند مشخصی در تغییرات بارش

سالیانه‌ی ایستگاه‌های مورد مطالعه مشاهده نمی‌شود. خشکسالی در ایران را با استفاده از روش‌های پیش‌بینی احتمالاتی مطالعه و بر همین اساس تمام کشور را با استفاده از آستانه‌های معینی پنهان‌بندی کرده‌اند. تغییرات زمانی و مکانی خشکسالی‌ها در استان اصفهان (غیور و مسعودیان، ۱۳۷۸)، بزرگی، گستره و فراوانی خشکسالی‌ها در ایران (غیور و مسعودیان، ۱۳۷۶)، بررسی تغییرات زمانی و مکانی خشکسالی‌ها در غرب ایران (آذخ، ۱۳۸۱)، دوره‌های خشکسالی در اصفهان (غیور، ۱۳۸۱)، از جمله‌ی مواردی هستند که با روش‌های آماری، خشکسالی‌های این سرزمین را مورد بررسی قرار داده‌اند. روش‌های سینوپتیک مطالعه‌ی خشکسالی‌های نیز از سوی برخی محققان مورد توجه قرار گرفته است. بررسی خشکسالی‌های فراغیر ایران با روش سینوپتیک (خوش اخلاق، ۱۳۷۶)، بررسی الگوهای ماهانه‌ی خشکسالی و ترسالی در ایران (خوش اخلاق، ۱۳۷۷) و پدیده‌ی انسو و تاثیر آن بر رژیم بارش ایران (خوش اخلاق، ۱۳۷۶) تعدادی از همین نوع مطالعات می‌باشند. تصور عمومی بر این است که شدت و تداوم خشکسالی‌ها در ایران طی سال‌های اخیر افزایش یافته است. در این مطالعه سعی می‌کنیم با استفاده از روش آماری شاخص بارش سالانه به این سوالات پاسخ دهیم: آیا روند معنی‌داری در تغییرات بارش‌های سالیانه‌ی غرب کشور مشاهده می‌شود؟ آیا شدت و مدت خشکسالی‌های این منطقه طی دوره‌ی آماری مورد مطالعه، تغییراتی را نشان می‌دهند؟

داده‌ها و روش‌ها

بارش سالانه‌ی ۲۵ ایستگاه سینوپتیک و کلیماتولوژی از غرب ایران (جدول شماره‌ی ۱)، برای یک دوره‌ی آماری ۳۴ ساله از سال ۱۹۶۶ تا ۱۹۹۹ انتخاب و پس از انجام آزمون‌های تصادفی بودن، همگنی و کفايت آماری مورد استفاده قرار گرفت.

جدول شماره‌ی ۱: مشخصات ایستگاه‌های مورد مطالعه

	عرض جغرافیا (درجه-دقیقه)	طول جغرافیا (درجه-دقیقه)	ارتفاع (متر)	میانگین بارش سالانه (میلی‌متر)	انحراف معیار بارش (میلی‌متر)
آبادان	۳۰-۲۰	۴۸-۱۷	۳	۱۷۲	۶۴/۵
آوج	۳۵-۳۸	۴۹-۱۳	۱۸۹۴	۳۵۳/۴	۱۲۰/۲
اراک	۳۴-۰۵	۴۹-۴۲	۱۷۰۵	۳۴۲	۱۰۱/۹
بیجار	۳۵-۰۲	۴۷-۳۶	۱۹۴۰	۴۱۰/۹	۱۰۲/۱
ارومیه	۳۷-۳۲	۴۰-۰۲	۱۲۲۲	۳۰۷/۰	۱۰۴/۳
اسلام‌آباد	۳۴-۰۷	۴۶-۳۲	۱۴۰۰	۴۹۰/۷	۱۴۶/۸
اهواز	۳۱-۱۹	۴۸-۴۱	۲۰	۲۴۶/۷	۸۶/۰
ایلام	۳۳-۳۷	۴۶-۲۶	۱۱۷۴	۶۳۰/۱	۱۸۱/۹
خوی	۳۸-۳۳	۴۸-۰۸	۱۱۳۹	۳۸۰/۶	۹۷/۰
همدان	۳۴-۴۸	۴۸-۳۱	۱۶۴۴	۳۲۷/۷	۹۴/۹
سرعین	۳۸-۱۰	۴۸-۰۵	۱۷۰۰	۴۹۰/۱	۱۳۹/۸
تبریز	۳۸/۰۵	۴۷/۱۷	۱۳۳۲	۲۸۴/۹	۸۲/۶
خرم‌آباد	۳۳-۳۲	۴۸-۲۱	۱۱۷۱	۵۲۱/۱	۱۳۴/۰
دزفول	۳۲-۲۴	۴۸-۲۴	۱۴۳	۴۱۲/۸	۱۳۹/۹
زنجان	۳۶-۴۰	۴۸-۲۹	۱۶۶۳	۳۱۲/۴	۷۴/۲
ساوه	۳۵-۰۱	۵۰-۲۰	۱۶۴۴	۲۲۴/۲	۸۸/۹
سریل‌ذهاب	۳۴-۲۸	۴۵-۰۲	۵۰۰	۴۸۷/۳	۱۷۷/۶
سقز	۳۶-۱۴	۴۶-۱۷	۱۴۷۶	۴۸۱/۳	۱۲۸/۹

ادامه جدول شمارهٔ ۱: مشخصات ایستگاه‌های مورد مطالعه

	عرض جغرافیا (درجه-دقیقه)	طول جغرافیا (درجه-دقیقه)	ارتفاع(متر)	میانگین بارش سالانه (میلی‌متر)	انحراف معیار بارش (میلی‌متر)
سنندج	۳۰-۱۹	۴۷-۰۰	۱۳۷۲	۴۹۴/۸	۱۱۵/۰
شهرکرد	۳۲-۱۹	۵۰-۰۱	۲۰۶۰	۳۲۳/۹	۹۲/۲
قزوین	۳۶-۱۶	۵۰-۰۰	۱۲۹۰	۳۲۶/۲	۹۲/۹
کرمانشاه	۳۴-۱۹	۴۷-۰۷	۱۳۲۲	۵۰۰/۷	۱۲۱/۹
کنگاور	۳۴-۳۰	۴۷-۰۷	۱۰۰۰	۴۱۸/۹	۱۰۷/۸
صحنه	۳۴-۲۹	۴۷-۴۱	۱۳۲۸	۴۹۸/۱	۱۳۴/۶
بروجرد	۳۳-۰۶	۴۸-۴۰	۱۱۰۳	۴۳۱/۹	۱۴۰/۶

روش آماری برای تحلیل خشکسالی‌های منطقه، شاخص بارش سالیانه را انتخاب و

این شاخص به صورت مقادیر استاندارد شده از طریق رابطهٔ زیر محاسبه شد:

در فرمول فوق

$$S_{sy} = (R_{sy} - \bar{R}_s) / \delta_s$$

S_{sy} = شاخص استاندارد در یک سال معین؛

R_{sy} = بارش سالانه در یک سال معین؛

\bar{R}_s = بارش میانگین درازمدت بک دستگاه؛

δ_s = انحراف معیار سری زمانی در یک ایستگاه است.

پس از محاسبهٔ ضریب استاندارد هر کدام از ایستگاه‌ها در هر کدام از سال‌های

آماری در مرحلهٔ بعدی شاخص کل هر سال بر مبنای ضرایب استاندارد شدهٔ تمامی

ایستگاه‌ها در همان سال از طریق فرمول زیر محاسبه شده است:

$$RI_y = 1/n \sum_{n=1}^n S_{sy}$$

در این فرمول :

RI_y = شاخص استاندارد شده در یک سال معین

$\sum_{n=1}^n S_{sy}$ = مجموع تمام شاخص‌های استاندارد شده در یک سال معین برای تمام ایستگاه‌های

مورد مطالعه (شاخص منطقه‌ای) است که پس از محاسبه بر تعداد ایستگاه‌ها تقسیم می‌شود و در نهایت شاخص توزیع استاندارد منطقه‌ای برای یک سال معین به دست می‌آید.

برای محاسبه شاخص استاندارد هر ایستگاه در هر سال آماری، ابتدا ماتریسی مرکب از سری‌های زمانی بارش‌های سالانه‌ی تمامی ایستگاه‌ها مرتب و شاخص‌های استاندارد را برای هر سال محاسبه و در یک جدول درج شده است. در مرحله‌ی بعدی شاخص استاندارد شده سالانه کلی (شاخص منطقه‌ای) برای هر کدام از سال‌های آماری را محاسبه شده است. در نهایت، خشکسالی‌های غرب کشور را بر اساس جدول شماره‌ی ۲ طبقه‌بندی شده است. از روش سابرامانیام (فرج‌زاده، ۱۳۷۵) نیز برای بررسی گستره‌ی خشکسالی‌های منطقه استفاده شده است. (جدول شماره‌ی ۳).

جدول شماره‌ی ۲: طبقه‌بندی خشکسالی‌ها بر اساس ضرایب استاندارد

نوع خشکسالی	ضریب خشکسالی
خشکسالی ملایم	۰/۹۹ تا ۰
خشکسالی متوسط	-۱/۴۹ تا -۱
خشکسالی شدید	-۱/۵ تا -۱/۹۹
خشکسالی خیلی شدید	کمتر از -۲

جدول شماره‌ی ۳: طبقه‌بندی گستره‌ی خشکسالی‌ها بر اساس روش ساپر امانیام (فرج‌زاده، ۱۳۷۵)

میزان پوشش	نوع خشکسالی
کمتر از ۱۰ درصد	خشکسالی محلی
۱۱ تا ۲۰ درصد	خشکسالی گسترده
۲۱ تا ۳۰ درصد	خشکسالی بسیار گسترده
۳۱ تا ۵۰ درصد	خشکسالی فوق العاده
بیش از ۵۰ درصد	خشکسالی مصیبت‌بار

برای بررسی روند تغییرات بارش سالانه در ایستگاه‌های منطقه از روش کمترین مریع انحرافات که یکی از روش‌های معنیت محاسبه‌ی گرایش درازمدت سری‌های زمانی است استفاده شده است. در این روش به کمک یک معادله‌ی خطی، درجه‌ی گرایش در سری زمانی تعیین می‌شود. تعیین خط روند سری‌های زمانی به روش کمترین مریع انحرافات، همان تعیین خط رگرسیون با همبستگی خطی به صورت زیر می‌باشد:

$$Y_C = ax + b$$

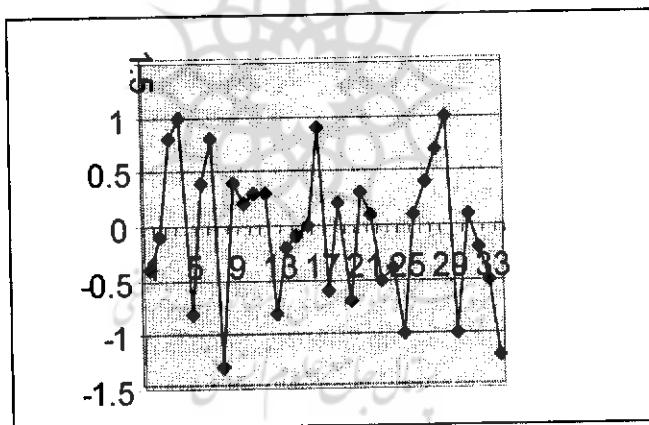
$$a = \sum xi yi / \sum x^2 i \quad b = \sum yi / n$$

که در آن ضرایب a و b از دو معادله a و b به دست می‌آید.

نتایج و بحث

جدول شماره‌ی ۴، ضرایب استاندارد شده‌ی هر کدام از سال‌های آماری را نشان می‌دهد. بر اساس همین جدول در طول ۳۴ سال از سال ۱۹۷۶ تا ۱۹۹۹ در مجموع ۱۶ سال خشک (خشکسالی) و ۱۸ سال مرطوب (ترسالی) ملاحظه می‌گردد. از بین ۱۶ مورد خشکسالی، ۱۲ مورد آن ملایم و ۴ مورد از نوع متوسط بوده است. خشکسالی‌های ۱۹۹۵، ۱۹۹۰، ۱۹۷۳ و ۱۹۷۹ به ترتیب با ضرایب استاندارد شده $-1/3$ ، -1 ، $-1/2$ و $-1/2$ مهم‌تر از بقیه بوده‌اند. شکل شماره‌ی ۱، وضعیت سال‌های آماری را بر اساس ضرایب استاندارد نشان

می‌دهد. نکات قابل تامیل در نمودار مشهود است. مثلاً بعد از یک دوره‌ی ۵ ساله‌ی مرطوب از سال ۱۹۹۰ به بعد در سال ۱۹۹۵ یک دوره‌ی خشکسالی قرار گرفته‌اند. در سال ۱۹۹۶ افزایش بارندگی ناچیزی در بعضی از ایستگاه‌ها اتفاق افتاده است طوری که از مجموع ۲۵ ایستگاه، ۱۷ ایستگاه با کاهش بارندگی و ۸ ایستگاه با افزایش بارندگی مواجه شده‌اند. به جز سال ۱۹۹۶ که ضریب استاندارد مثبت ناچیزی (۰/۱) را نشان می‌دهد، تا پایان دوره‌ی آماری، یک دوره‌ی خشک فراگیر در منطقه حاکم بوده است.

شکل شماره‌ی ۱: نمودار تغییرات ضرایب استاندارد طی ۳۴ سال آماری

با استفاده از روش سایبرامانیام گستره یا تعداد ایستگاه‌های در معرض خشکسالی را در هر سال نیز بررسی شده است. به همین ترتیب کمترین پوشش خشکسالی‌ها در سال ۱۹۹۴ با ۸ درصد رخ داده است که نشان‌گر یک خشکسالی محلی است. بیشترین گسترش

خشکسالی‌ها نیز در سال ۱۹۹۵ اتفاق افتاده است که پوشش ۱۰۰ درصدی داشته است. سال‌های ۱۹۹۷ با ۹۸ درصد، ۱۹۹۹، ۱۹۸۵ و ۱۹۷۰ هر کدام با ۹۲ درصد و سال‌های ۱۹۹۰ و ۱۹۷۳ هر کدام با ۸۸ درصد گسترش، از مهم‌ترین خشکسالی‌ها می‌باشند.

همان طوری که در قسمت داده‌ها و روش‌ها توضیح داده‌ایم، روند تغییرات بارش سالانه‌ی ایستگاه‌های غرب ایران را با استفاده از روش کمترین مریع انحرافات تعیین شده است. در همین رابطه ضریب a و b معادله را به صورت $a=-1/79$, $b=394.2$ محاسبه شده است. در نهایت معادله‌ی خط رگرسیونی را به صورت $Yc=-1/79x+394.2$ تعیین شده است که نشان‌گر یک مقدار منفی کوچکی در روند تغییرات بارش سالانه در منطقه‌ی غرب کشور در سطوح اطمینان ۹۰ درصد و بالاتر، معنی‌دار نیست.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

جدول شماره‌ی ۴: خرایب استاندارد و طبقه‌بندی خشک‌سالی‌ها

نتیجه‌گیری

مطالعه‌ی روند تغییرات بارش‌های میانگین سالانه در بین ایستگاه‌های منطقه با استفاده از روش کمترین مربع انحرافات نیز نشان داد که تغییرات بارندگی در سطح منطقه روند منفی ناچیزی را نشان می‌دهد که در سطح اطمینان قابل توجهی معنی دار نیست. بنابراین با عنایت به آنچه از نتایج این مطالعه بر می‌آید، می‌توان اظهار داشت که تصور عمومی درباره‌ی افزایش روند خشکسالی‌ها افزایش شدت آنها و گسترش دامنه‌ی آنها طی سال‌های اخیر، صحیح نیست. در شدت، دوام و گستردگی خشکسالی‌ها در سال‌های اخیر تغییرات معنی داری مشاهده نمی‌شود و وقوع تغییرات در میانگین‌های بارش سالانه در این منطقه تصادفی است.

منابع

- آذگ، م. (۱۳۸۱)، بررسی تغییرات زمانی و مکانی خشکسالی در غرب ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه جغرافیای دانشگاه رازی.
- جهانبخش، س. و ذوالفقاری، ح. (۱۳۷۹)، بررسی حداقل بارش های روزانه از شمال غرب تا جنوب غرب ایران، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز، شماره ۴۳.
- خوش اخلاق، ف. (۱۳۷۶)، بررسی الگوهای ماهانه خشکسالی و ترسلی در ایران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی شماره ۴۵.
- خوش اخلاق، ف. (۱۳۷۶)، بررسی خشکسالی های فرآگیر ایران با روش های سینوپتیک پایان نامه دکتری گروه جغرافیا، دانشگاه تبریز.
- خوش اخلاق، ف. (۱۳۷۷)، پدیده ای انسو و تاثیر آن بر رژیم بارش ایران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۵۱.
- ذوالفقاری، ح. (۱۳۷۹)، خشکسالی و پیامدهای اقتصادی آن در ایران، اولین همایش دوسالانه اقتصاد ایران، تهران.
- علیجانی، ب. (۱۳۷۸)، بررسی تغییرات بارش در ایران، دهمین کنگره جغرافیدانان ایران، تهران.
- غیور، ح. (۱۳۸۱)، دوره های خشکسالی در اصفهان، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، شماره ۳۰ و ۳۱.
- غیور، ح. و مسعودیان، الف. (۱۳۷۸)، بررسی تغییرات زمانی و مکانی خشکسالی ها در استان اصفهان، دومین کنفرانس تغییرات اقلیمی ایران، تهران.

- ۱۰- غیور، ح.، و مسعودیان، الف. (۱۳۷۶)، بزرگی، گستره و فراوانی خشکسالی‌ها در ایران، *فصلنامه‌ی تحقیقات جغرافیایی*، شماره‌ی ۴۵.
- ۱۱- فرجزاده، م. و همکاران، (۱۳۷۴)، خشکسالی در ایران، *دانش کشاورزی*، دانشگاه تبریز، شماره‌ی ۱ و ۲.
- ۱۲- فرجزاده، م. (۱۳۷۶)، پیش‌بینی احتمالاتی خشکسالی در ایران، *نشریه‌ی مدرس*، دانشگاه تربیت مدرس، شماره‌ی ۴.
- ۱۳- کاویانی، م. ر. (۱۳۸۰)، بررسی اقلیمی شاخص‌های خشکی و خشکسالی، *فصلنامه‌ی تحقیقات جغرافیایی*، شماره‌ی ۶۰.
- ۱۴- کردوانی، پ. (۱۳۸۰)، خشکسالی و راه‌های مقابله با آن در ایران، انتشارات دانشگاه تهران.
- 15- Hote, Y., Mahe, G., Some, B. (2002), Analysis of a Sahelian annual rainfall index from 1890 to 2000: The drought continues. *Hydrological sciences*: 47 (4).

پژوهشکاو علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی